

Mål T-368/00

General Motors Nederland BV och Opel Nederland BV mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Konkurrens — Distribution av motorfordon — Artikel 81 EG — Förordning (EEG) nr 123/85 och förordning (EG) nr 1475/95 — Avskärmning — Allmän strategi som syftar till att begränsa exporten — Leveransbegränsningar — Restriktivt bonussystem — Exportförbud — Böter — Överträdelsens allvar och varaktighet — Proportionalitet — Riktlinjer för beräkning av böter”

Förstainstansrättens dom (andra avdelningen) av den 21 oktober 2003 . . II - 4495

Sammanfattning av domen

1. *Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Avtal mellan företag — Begrepp — Ensidigt agerande — Omfattas inte — Enskilda åtgärder som avser återförsäljarna och är godkända av dessa — Omfattas (Artikel 81.1 EG)*

2. *Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Avtal mellan företag — Bevisbördan för överträdelsen ligger på kommissionen*
(Artikel 81.1 EG)
3. *Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Skadlig inverkan på konkurrensen — Återförsäljaravtal om försäljning av motorfordon — Exportförsäljning undantas från det bonussystem som gäller för återförsäljare*
(Artikel 81.1 EG)
4. *Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Skadlig inverkan på konkurrensen — Bedömningskriterier — Konkurrensbegränsande syfte — Tillräcklig fastställelse*
(Artikel 81.1 EG)
5. *Konkurrens — Böter — Belopp — Fastställande — Kriterier — Överträdelsernas allvarliga karaktär — Omständigheter som läggs till grund för bedömningen*
(Rådets förordning nr 17, artikel 15.2)
6. *Konkurrens — Böter — Belopp — Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning — Domstolsprövning*
(Artikel 229 EG; rådets förordning nr 17, artikel 17)

1. Då det inte föreligger avtal mellan företag omfattas ett företags ensidiga agerande, utan ett annat företags uttryckliga eller underförstådda medverkan, inte av artikel 81.1 EG.

av pågående affärsförbindelser som regleras av ett dessförinnan träffat allmänt avtal.

(se punkterna 58, 60, 98 och 147)

När det gäller distribution av motorfordon skall åtskillnad göras mellan en allmän strategi hos tillverkarna som syftar till att begränsa exporten, och de enskilda åtgärder som vidtas avseende återförsäljarna inom ramen för denna strategi. De sistnämnda blir, så snart de godkänts, en integrerad del av återförsäljaravtalen och en del av en helhet

2. Det ankommer på kommissionen att införskaffa tillräckligt exakta och samstämmiga bevis till stöd för att den påstådda överträdelsen har ägt rum.

(se punkt 88)

3. När en leverantör av motorfordon inom ramen för återförsäljaravtal vidtar en åtgärd som innebär att exportförsäljningen undantas från bonussystemet föreligger ett avtal som har till syfte att begränsa konkurrensen. När bonus inte längre beviljas för exportförsäljning minskar det ekonomiska handlingsutrymme återförsäljarna har för sådan försäljning i förhållande till det som de har för inhemsk försäljning. Återförsäljarna tvingas nämligen att antingen erbjuda de utländska kunderna villkor som är mindre förmånliga än dem som erbjuds de inhemska kunderna, eller nöja sig med en mindre marginal vid exportförsäljning. Genom att dra in bonusen vid exportförsäljning blir denna mindre intressant för de utländska kunderna eller för återförsäljarna. Åtgärden är alltså i sig ägnad att ha en negativ inverkan på exporten.

(se punkterna 100 och 102)

hindra, begränsa eller snedvrider konkurrensen inom den gemensamma marknaden.

(se punkt 104)

5. Bedömningen av hur allvarliga överträdelserna är skall göras med hänsyn till ett stort antal omständigheter, såsom i synnerhet de särskilda omständigheterna i ärendet, dess kontext och böternas avskräckande verkan, utan att det har fastställts någon tvingande eller uttömmande förteckning över kriterier som absolut skall tas i beaktande.

En överträdelse som har till syfte att avskärma den inre marknaden är till sin natur särskilt allvarlig. Den motverkar gemenskapens mest grundläggande mål och särskilt förverkligandet av den inre marknaden.

(se punkterna 189 och 191)

4. Det är inte nödvändigt att vid tillämpning av artikel 81.1 EG beakta de faktiska verkningarna av ett avtal, när det framgår att avtalet har till syfte att

6. Kommissionen har inom ramen för förordning nr 17 befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar när den

fastställer bötesbeloppet för att därigenom kunna främja att företagen iakttar konkurrensreglerna. Det åligger inte desto mindre förstainstansrätten att kontrollera om det ålagda bötesbeloppet står i proportion till överträdelsens allvar och varaktighet, och att göra en avvägning mellan över-

trädelsens allvar och de omständigheter som sökanden åberopar.

(se punkt 189)